

beide, som vil medtage et Beløb af 495,000 Rbd. eller omtrent 500,000 Rbd., altsaa næsten $\frac{1}{3}$ af det Beløb, som er calculeret at ville medgaae til alle de endnu tilbagestaaende over 50 Mile lange Hovedlandeveis i Sylland, og det kan altsaa ikke efter det Beløb, som hidtil aarlig har været stillet til Raadighed til disse Veianlæg, antages, at den hele østre Veilinie, der vil medtage henved 500,000 Rbd., skal blive udført i eet Aar eller i Aaret 1852—53, saa at det saaledes er aabenbart, at det ikke kan være forudsat af Udvalget, at der i samme Aar skulde kunne arbeides paa en anden Vei. Jeg troer derfor efter den Raade, hvorpaa Forslaget er affattet, idet det hedder „først paa den østre jydsk Hovedlandeveislinie, og derefter paa Veilinen mellem Aarhus og Ringkjøbing, saavel øst som vestefter“, at det maa antages, at denne Plan for Veianlægget skal følges i lang Tid, idetmindste i saa lang Tid, som vil medgaae til Udførelsen af den hele Veilinie paa det betegnede Sted, hvilket, efter hvad jeg har tilladt mig at oplyse, ikke vil blive en ganske kort Arrække. Desuden forekommer det mig, at selve Motiveringens i Udvalgets Betænkning berettiger til at forstaae dets Forslag saaledes, at det, om det ikke ligesom efter Ordene indeholdt mere end en Bestemmelse for et enkelt Aar, dog indirecte indeholder en Plan for længere Tid, hvilket jeg ikke kan troe kan være rigtig. Jeg har derfor, som Forsamlingen bekendt, tilladt mig at stille to Underændringsforslag til dette Forslag af Udvalget. Foraaavdt man nemlig vil optage en Plan i nærværende Finantslov for Veiarbejdernes Udførelse, har jeg stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at man ikke indskrænker sig til at angive nogen bestemt Veilinie, men blot til at udtale, hvilken Regel Administrationen i denne Henseende har at følge. Det andet Forslag gaaer kun ud paa, at den af Udvalget foreslaaede Tilføjning skal bortfalde, hvorved altsaa Intet præjudiceres for Fremtiden. Jeg har stillet mit principale Forslag i meget almindelige Udtryk, og jeg vil indrømme, at det i Virkeligheden ikke siger meget, hvorfor jeg ikke lægger nogen synderlig Vægt paa, om det gaaer igjennem eller ikke. Med Hensyn til det subsidiaire Forslag, maa

jeg derimod bemærke, at det vistnok vil være meget heldigt, om det gik igjennem. Uagtet jeg saaledes siger, at jeg lægger mindre Vægt paa det principale Forslag, kan jeg dog ikke fortie, at de Antydninger, som jeg har gjort deri, ere efter min Formening af særdeles Bigtighed for Udviklingen af Veiarbejderne, og at det var ønskeligt, at Administrationen vilde følge dem. Jeg har i Hovedforslaget antydnet to Hensyn, som skulde være de ledende, det ene, at „Brugen af de allerede anlagte Hovedlandeveis kunde ved korte Strækningers Udførelse gjøres tilgængelig i en større Grad“. Jeg skal tillade mig med et Exempel noget nærmere at oplyse dette. Jeg vil saaledes nævne den østre jydsk Hovedlandeveislinie, hvor man maa erkjende, at den nordligste Deel, som endnu er ufuldendt fra Aalborg Amts Grændse til Hjørring, bør snarest muligt tages under Arbejde, og det vil være meget ønskeligt for den omliggende Deel af Provindsen, at dette Veistykke snarest muligt fuldsortes. Det samme maa siges om Veistykket paa den allersydligste Ende, nemlig fra Veile til Snoghøj. Der er altsaa kortere Strækninger paa denne Veilinie, som, naar de bleve satte istand, vilde gjøre det muligt, at den hele Veilinie i en større Grad kunde blive befaren og Communicationen mere lettet end hidtil. Derimod findes paa den østre jydsk Hovedlandeveislinie Strækninger, som udgjøre en Længde af 7 a 8 Mil, som ere i saadan Tilstand, at de meget godt uden nogen særdeles Ulempe for Communicationen kunne udsættes i længere Tid, saa at Arbejder kunde foretages paa Steder, hvor det er mere paastrængende. Jeg skal saaledes nævne Veistrækningen mellem Hobro og Aalborg, som her er calculeret til 200,000 Rbd.; denne Strækning er i det Hele taget, naar man maa skee undertager et eller to enkelte korte Stykker, i en saadan Tilstand, at den uden Gene kunde befares, om ikke i en lang Række af Aar, saa dog i flere Aar, uden at trænge til egentlige Grundforbedringer; det samme vil kunne ansøres om den største Deel af den Strækning af Veien imellem Hobro og Randers, som endnu staaer tilbage. Jeg troer, det vilde være uhensigtsmæssigt, om man nu vilde anvende